

آموزش به بیمار

زجر تنفسی

تهیه کننده: سحر کشاورز رابط
آموزش بخش NICU
تائید کننده مطالب: دکتر یوسفی
متخصص اطفال

مایعات وریدی:

نوزادی که سندروم زجر تنفسی دارد، سریع نفس می کشد و از تمام انرژی خود برای تنفس استفاده می کند و دیگر برای خوردن انرژی چندانی باقی نمی ماند و نمی تواند عمل مکیدن را با تنفس های سریع خود هماهنگ کند. راه وریدی یک لوله پلاستیکی باریک و ظریفی است که از وریدهای دست و پاها یا سر نوزاد وارد می شود. این نوزاد بعد از اینکه ریه هایش خوب شد، قادر خواهد بود که شیر بخورد.

کمک تنفسی از راه بینی و دستگاه تنفس مصنوعی راه وریدی مایعات (سرم) را جهت پیشگیری از کم آبی بدن نوزاد و قند را جهت تامین انرژی به بدن نوزاد می رساند.

اغلب نوزادان به طور کامل از سندروم زجر تنفسی بدون بروز مشکلات کوتاه مدت یا بلندمدت بهبودی می یابند.

اگر کودک به چنین حالتی دچار شد تنفس کودک سنگین می شود. آب دهانش راه می افتد. سیاهی چشم هایش بالا می رود و به شدت دست و پایش تکان می خورد.

جهت پاسخگویی به سوالات مربوط به این بیماری با شماره تلفن زیر تماس حاصل فرمایید

تلفن: 35225120 الی 28

واحد آموزش سلامت

جهت اطلاعات تکمیلی به سایت ذیل مراجعه نمایید:

Vlayathose.semums.ac.ir

منابع: کتاب مراقبت از نوزاد نارس در منزل

تالیف: دکتر محمود نوری شادکام فوق تخصص نوزادان/دانشگاه علوم

پزشکی شهید صدوقی یزد

عکس قفسه سینه:

جهت گرفتن عکس قفسه سینه از نوزاد اشعه خیلی جزئی استفاده می شود و این عکس در تشخیص سندروم زجر تنفسی(آر دی اس) کمک کننده است.

درمان این نوزادان شامل:

بخش مراقبت های ویژه نوزادان:نوزادانی که مشکلات تنفسی دارند،در روی یک تخت گرم در بخش مراقبت ه ای ویژه نوزادان گذاشته می شوند.نوزاد به یک دستگاه نمایشگری وصل می شود که بطور مداوم ضربان قلب و تعداد تنفس را اندازه گیری می کند.همچنین نوزاد به دستگاهی وصل می شود که مقدار اکسیژن پوستی را اندازه می گیرد که پالس اکسی متر نامیده می شود.

علل سندروم زجر تنفسی چیست؟

قبل از تولد، نوزاد از ریه هایش بخاطر اینکه جفت اکسیژن را از مادر گرفته و به خون نوزاد می رساند،استفاده نمی کند.پس از تولد ریه های نوزاد از هوا پر می شود و شروع به رساندن اکسیژن به خون می کند.

برای آماده شدن ریه ها به کار مناسب بعد از تولد،نوزاد ماده ای تولید می کند که سورفاکتانت نام دارد.سورفاکتانت ماده ای است برای پوشاندن سطح کیسه های هوایی در ریه ها و به باز بودن ریه ها در هنگام بیرون دادن نفس(بازدم)کمک می کند.در نوزادان بطور معمول تولید سورفاکتانت در هفته 30الی 36 حاملگی افزایش می یابد تقریبا همه نوزادان سورفاکتانت را تا هفته 35 حاملگی می سازند.

سندروم زجر تنفسی چگونه تشخیص داده می شود؟
آزمایش گازهای خونی:

آزمایش گازهای خونی نشان می دهد که تا چه اندازه اکسیژن در خون وجود دارد.این اطلاعات به پزشک شما کمک می کند تا بداند که نوزاد به چقدر اکسیژن نیاز دارد.

اگر نوزادی قبل از رسیده شدن ریه هایش،متولد شود،سندروم زجر تنفسی ایجاد خواهد شد.نوزاد مبتلا به سندروم زجر تنفسی برای گریه و نفس کشیدن در زمان تولد تلاش می کند اما بخاطر اینکه ریه های او با هر بار نفس کشیدن،تمایل دارند روی هم بخوایند،در این دقایق تا ساعت ها شروع کار تنفس سخت و دشوار است.

نوزاد مبتلا به زجر تنفسی:

-بیشتر از 60 بار در دقیقه نفس می کشد.

-در هنگام بیرون دادن نفس،صدای ناله،مانند صدای زاری وجود دارد.

-وقتی که نفس می کشد،دیواره قفسه سینه و فضای بین دنده ها بطرف داخل کشیده می شود(این حرکات در طی تنفس رتراکسیون نامیده می شود).

-پره های بینی اش می لرزند.

-دور لبه‌هایش کبود می شود کخ نشاندهنده ی این است که او اکسیژن بیشتری نیاز دارد.

دو علت احتمالی دیگر مشکلات تنفسی در نوزادان،عفونت ریه ها و وجود مایعات اضافی در ریه ها می باشد.